

over den dårlige samvittighed. Men jeg forstår bare ikke, hvorfor ministeren ikke tager konsekvensen af det, for forskellen er jo, at når det står i lovteksten, har det bindende virkning for det personale og den organisation og den struktur, som man skal virke under.

Så vil jeg i øvrigt gerne sige til udsagnet om det med de ansatte: Jeg har altså ikke hørt nogen kritisere nogen ansatte. Jeg har hørt temmelig mange kritisere de rammer, som de ansatte gives, og det er noget helt andet. Det er sådan set ikke personerne, man skælder ud, det er sådan set de politikere, der skaber nogle umulige rammer for det personale, som skal forsøge at effektuere og administrere den lovgivning, som et flertal er i gang med at gennemføre.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal bare spørge, om hr. Ole Sohn ikke kan bekræfte, at jeg som Socialdemokratiets ordfører hernede i Folketingssalen rent faktisk ikke har udtrykt mistillid til de ansatte, men rent faktisk udtrykt stor tillid, og at det er regeringen og den politik, den fører over for kommunerne, og de økonomiske rammer, man giver kommunerne og de ansatte, for at løse opgaven, der rent faktisk er hele hovedproblemet.

Men vi er blevet beskyldt for det mange gange herinde i Folketingssalen, og det må jo skyldes, at der er nogle i regeringspartierne, som ser det som et særligt mål, at det skulle blive et tema, hvorvidt der var tillid eller mistillid til de ansatte. Jeg vil bare høre, om hr. Ole Sohn ikke kan bekræfte det.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Hvis man lytter til en række af de medarbejdere, som i dag arbejder med den kommunale jobaktivering, fremgår det, at de alle sammen klager, ikke fordi de er dårlige medarbejdere, men fordi de har nogle fuldstændig urimelige arbejdsbetingelser, og de bliver ikke mindre med den her strukturreform, som regeringen og Dansk Folkeparti lægger ned over samfundet.

Med det i mente kan jeg bekræfte, at jeg ikke i dagens debat hverken fra Socialdemokratiet eller Det Radikale Venstres side har hørt nogen kritisere de medarbejdere, som – nu må man ikke bruge sådanne ligefremme ord – arbejder enden ud af bukserne, tror jeg nok, man må sige, for at varetage opgaverne for de arbejdsløse, som har behov for den rådgivning og vejled-

ning, de kan give. Men de rammer og de betingelser, der bliver givet, er urimelige, og de bliver altså ikke bedre med en struktur, hvor man kommunaliserer arbejdsmarkedet, som i øvrigt bliver mere og mere regionaliseret og landsdækkende. De to ting strider mod hinanden.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste er Enhedslistens ordfører, hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg vil tro, at mange af dem, som har siddet og fulgt denne her debat, bl.a. i fjernsynet, måske allerede har opgivet ævred. Man skulle nogle gange tro, at det var en samling nørdere, som står heroppe og udbreder sig om en eller anden reform med noget med nogle ABC-centre og noget med ét hus og noget med én dør.

Jeg tror, at det kan virke fuldstændig underligt, specielt fordi man får at vide, at det på den ene side er et kvantespring fremad, og at der på den anden side ikke sker noget med den indsats, der har været indtil videre. Det er den slags ting, der gør det meget svært for folk i almindelighed at forstå, hvad det er, der foregår.

Lad mig sige med det samme, at Enhedslistens holdning til det forslag, vi behandler her, er, at det er noget gennemført makværk. F.eks. er det sådan, at man laver en stor og meget opreklameret reform af beskæftigelsesindsatsen uden på noget tidspunkt at snakke om mere beskæftigelse, flere job.

Kl. 16.25

Man snakker om, at nu skal vi have et hus, hvor vi samler indsatsen, at det skal komme tættere på folk, samtidig med at man snakker om og praler af, at der bliver færre centre. Man kan sådan prøve geografisk at se på, hvordan færre centre kan komme tættere på folk. Man snakker om, at folk kun skal henvende sig ét sted, samtidig med at man indfører, at folk skal flere steder hen.

Der skal være flere private aktører på markedet. Først skal man i jobcenteret, så skal man, afhængigt af, hvem man er, ud hos en eller anden privat aktør, som så skal vurdere, hvor man skal hen i en eller form for aktivering, og så skal man et tredje sted hen. Jeg siger ikke, at det her er den store ændring, jeg siger bare, at al snak om ét hus, ét sted at henvende sig er vrøvl.